

3

ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ

Πάτρα, 20 Μαρτίου 1943

(«Μέλισσα»)

Τοῦ ἔφηβου τοῦ δεκαοχτάχρονου τὰ ὄνειρέματα, τὶς λαχτάρεις, τὰ προβλήματα χυμένα σὲ μιὰ ἀπλή μορφή θὰ κλείσουμεν ἐνσωματωμένα στὴ «Μέλισσα». Τὴν ψυχικὴ ἀνάταση καὶ τὴ λογικὴ προσπάθεια ποὺ πλαισιώνουν σ' ὅλες τὶς μορφές τὰ δημιουργήματα τοῦ νέου πνευματικοῦ ἀνθρώπου θέλουμε ν' ἀποκρυσταλλώσουμε σὲ μιὰ μόνιμη τάση. Μὲ μιὰ θέληση γεννημένη ἀπ' τὴ συνειδητοποίηση τῶν πολλῶν ὑποχρεώσεων τοῦ νέου τῆς σημερινῆς γενεᾶς, ἀπέναντι στὸν ἑαυτό του πρῶτα καὶ στὴν ἀντιμετώπιση καὶ εὐθύτην ἀτένιση τῆς ζωῆς ὕστερα. Τὴν ἐξωτερίκευση μιᾶς ἀγαπημένης τάσης γιὰ τὴν ἀναζήτηση τοῦ στηριγμοῦ τοῦ ἰδανικοῦ μιᾶς νηόφαντης ὑπαρξῆς ποὺ τῆς εἶναι τόσο ἄξιο καὶ ἀναγκαῖο στὴ διατήρηση τῆς νεανικῆς δημιουργικῆς προσπάθειας.

Καὶ τὸ δρόμο τῶν τραχῶν τῆς Τέχνης καὶ τῆς Νόησης νομίζουμε πῶς δὲ θὰ τὸν βαδίσουμε μόνοι, ἀλλὰ συνοδοιπόροι χίλιοι θὰ φανοῦν γιὰ τὸ συντρέφεμα καὶ τὴν ὑποστήριξη τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἀνάτασης. . .

4

ΣΥΝΑΠΑΝΤΗΜΑ

(«Μέλισσα»)

Νουβέλλα

Χαρισμένο στὸ Γ. Παυλόπουλο

Γέργαν οἱ ράχες τῶν χαμηλῶν βουνῶν ἀπαλὰ κατὰ τὴ θάλασσα μὲ πευκές ἢ ἐληές ἢ ἀγριόθαμνα μονάχα.

Τὰ βράχια τ' ἄσπρα, τ' ἄκοφτα μὲ τὸ ὀρθὸ γαλήνιο μεγαλεῖο τους ξεπεταγόντουσαν σὰν ἀντιχρωμὰ στὸ πράσινο φόντο. Ἀμμουδιὰ ἢ μαρόκια πλέκανε δαντέλλα στὸν ποδόγυρο τοῦ ὀμορφόνησου. Παιγνίδιαζαν μὲ τὸ κῆμα οἱ μικρόκαβοι καὶ οἱ ὀρμίσκοι, τὸ κῆμα ποὺ σβυστὸ ἔγλυφε τὰ πόδια τοῦ νηοῦ σὰν ἐρχότανε γλαυκὸ ἀπ' τὴ Θρακιώτικη ὄχτη.

Δεξὰ σκοτείνιαζε ἡ Ροδόπη ποὺ χανόταν τὰ πλοκάμια τῆς πέρα βαθεία. Κιτρινίζε ἀγνὰ ἢ ἀμμουδερὴ παραλία τοῦ ἀντίπερα. Ζερθὰ ψηλώνότανε μυτερός, ἄσειστος ὁ Ἄθωνας, ὁ καλόγερος, καὶ τὰ χαμηλοβούνια τὸν δέναν πέρα μακρὰ ὡς τὸ Παγγαῖο. Εἶχε μουδιάσει ἡ θάλασσα.

Στὸν ξυλῆνιο τὸν προβλήτα ποὺ θρασὺς προχώραγε μέχρι κεὶ ποὺ γαλάζιαζε τ' ἀρμυρόνερο βουβά, ἔρμα ἦσαν δεμένα τὰ καΐκια, τρία, ἀργοσαλεύοντας καὶ καμαρώνοντας λαγγυμένα σὰν κύκνοι.

Διακόσους ἔφηβους εἶχανε φέρει ἀπ' τὴν ὄχτη στὸ νησί.

Πίσω ἀπὸ κεὶ ποὺ ἄρχιζε ὁ προβλήτας, ψηλώνόταν δυὸ τρία μέτρα, ἀκουμπισμένη στὸ χαλικερὸ κοκκινόχωμα μιὰ τιμεντένια διπλόσκαλα.

Μετά, ἄρχιζε ἐπίπεδο ἀνηφορικὸ ποὺ τὸ τέρμα του χανόταν συρματοπλεγμένο σὲ θάμνους καὶ ἐληές.

Μακρὸ, τριώροφο, ἐπιβλητικὸ ξαπλώνόταν λεύτερα μέσα σὲ κεῖνο τὸν κλεισμένο